

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

***Св. Іван Предтеча, як
Хреститель Господа, Бога
і Спаса нашого, Ісуса
Христа***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

***St. John the Forerunner
as the Baptizer of our
Lord, God and Saviour,
Jesus Christ***

kutash@unicorne.org

**«Не наслідуюсь, будучи сіном,
доторкнутися до Вогню» (З
Відправи на Свято Богоявлення)**

У літургійному співі перед Святом Хрещення Господнього Церква вкладає такі слова в уста Св. Івана Предтечі, який перечить, що він недостойний хрестити Всечистого Месію, що приходить до нього до річки Йордану саме для цього. Каже він: «Не наслідуюсь, будучи сіном, доторкнутися

**“Being hay, I do not dare to touch
Fire.” (from the Liturgy for the Feast
of the Theophany)**

In a liturgical hymn preparatory to the Feast of the Nativity the Church has John the Forerunner protesting that he is unworthy to baptize the All-pure One, Jesus the Messiah Who is coming to the Jordan to him for that very reason. He says: “Being hay, I do not dare to touch Fire”.

до Вогню»

Як чудово й смиренно цим висловлює він своє відношення до Бога! Пам'ятаймо, що Івана похвалив Сам Господь Ісус, кажучи, що між народженими від жінки не було нікого кращого від Івана (Луки 7:28). Св. Івана Предтечу вважають батьком монахів, тих геройських душ, які були такі натхнені та закохані в Бозі, що вони все своє життя посвятили Самому Йому. Він проживав у пустині, спілкуючись з Богом та споживаючи саранчу та дикий мед, одягнений в звірячих шкурах. Православні монахи носять ремінний пасок у честь його.

Івана був настільки посвячений Богові, що він ні на мить не вагався викрити гріх володаря держави – не демократичного володаря, який відповідальний перед пресою, парламентом та людською оцінкою, але володаря з необмеженою владою ув'язнювати, мучити та вбивати тих, з якими хотів розправитись. Помер він мученичою смертю настоюючи на праведність перед Богом. Коли Іван проповідував біля річки Йордану то велика кількість людей приходила слухати, каятися та схрещуватись, як знак навернення та очищення від гріха.

Це з огляду на його любов та наближеність до Всевишнього, що Іван ясно побачив, що ця Людина, Яка приходить до нього - безмежно праведніша, чистіша та досконаліше посвячена істині та побожності чим він сам. Очі цього Святого Пророка могли бачити Божественну Природу Ісуса, яка була закрита від інших. Ось стоїть Ісус перед Іваном. Івана огортають страх і тремтіння! Він себе бачив перед Ним як сіно і він боїться – це побожний страх – що хрестити цю Людину, як він хрестив інших, було б богохульством!

Та поетичними словами Літургії, сама річка Йордан говорить до нього іще перед тим, як промовляє до нього Ісус, закликаючи його таки виконати цей чин. Бо ж це Хрещення не буде, як інші. Замість того, щоб води очистили

What a wonderful, humble expression of one's standing before God! John, we ought to remember, was praised by Jesus that there was none greater than him born of woman (Luke 7:28). St. John the Forerunner is considered to be the father of all monastics, those heroic souls so inspired and in love with God that they dedicate every bit of their lives to him alone. He lived in the desert, communing with God, eating locusts and wild honey, and wearing animal skins. Orthodox monks wear a leather belt in memory of him.

John was so dedicated to God that he did not flinch to accuse of sin the ruler of the land – not a *democratic* ruler, answerable to press, to parliament, to public opinion, but a ruler with unlimited power to confine, torture and kill those whom he wished. He died a martyr to his testimony about the righteousness required by God. As John preached by the Jordan river, multitudes came to hear, to repent and be baptized as a symbol of repentance and purification from sin.

It was his love of and intimacy with the Almighty which clearly showed to John that the Man coming to Him was infinitely more righteous, pure and loving of truth and godliness than He. The eyes of this Holy Prophet could see the Divine Nature in Jesus that was concealed from others. Now Jesus stands before John. John is overcome by awe and trembling! He sees himself as straw and he is afraid – a godly fear – that to baptize Him as he had baptized others would be a blasphemy!

In the exalted poetry of the liturgical hymns it is the river Jordan that speaks to John even before Jesus does and urges him to do this – for this Baptism will be unlike all others. Instead of purifying the Baptized it is He Who, by His divinity, will purify the waters and the Baptizer and all the cosmos.

And so John with holy boldness, which is so like humility in that it relies completely upon God and His strength

Охрещеного, це ж Він очистить і води і Хрестителя і все творіння.

Отож Іван зі святою сміливістю, яка тотожня зі смиренністю тим, що вона цілковито уповає на Бога та на Його силу та милосердя, так і робить. Він піднімає руки і поливає воду на Всечистішу Голову (чи мабуть вірніше занурює Всечистішого у води). І стається провіщене чудо.

Навіть перед тим, як Його смерть на Хресті змиває увесь людський гріх – Ісусове Хрещення в Йордані вже провіщає і розпочинає цей процес. Обмивається вода, обмивається земля, обмивається вселенна – і **ми** з Вами обмиваємось. До сіна доторкається Вогонь Любові і воно не горить а підноється стати речовиною нового світу, в якому матерія і дух вже не ворогують поміж собою, а навіки поєднані в вічному шлюбі любові та радості!

and mercy, does this act. He raises his hands and pours the water upon the All-pure Head (or He immerses the All-pure One in the waters – which is more likely). And the miracle occurs.

Even before His life-giving death upon the Cross washes away all sin – Jesus' Baptism in the Jordan begins that holy process. The water is washed, the earth is washed, the cosmos is washed, **we** are washed. The straw touches the Fire of Love and is not consumed but is exalted to become the material of a brand new world where matter and spirit are no longer enemies but united forever in an eternal marriage of love and joy!